

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 199

гр. Бургас, 28.02.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС** в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цвета Ж. Попова

при участието на секретаря Лена Р. Димитрова  
в присъствието на прокурора Деян Генчев Петров (ОП-Бургас)  
като разгледа докладваното от Цвета Ж. Попова Наказателно дело от общ характер № 20212100200597 по описа за 2021 година

За Окръжна прокуратура Бургас се явява прокурор Деян Петров.

Подсъдимият И. П. Н. се явява лично и с упълномощения защитник адв. Станко Кралев от Адвокатска колегия Бургас.

Подсъдимият М.П. се явява лично и с упълномощения защитник адв. Христо Куцаров от Адвокатска колегия Бургас.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на разпоредително заседание.

АДВ. КРАЛЕВ: Да се даде ход разпоредителното заседание.

АДВ. КУЦАРОВ: Да се даде ход разпоредителното заседание.

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Да се даде ход разпоредителното заседание.

ПОДСЪДИМИЯТ П.: Да се даде ход разпоредителното заседание.

Съдът намира, че няма процесуални пречки за даване ход на разпоредителното заседание, поради което

**О П Р Е Д Е Л И:**

**ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ.**

Сне се самоличността на подсъдимите:

И. П. Н. – роден на \*\*\*\*г. в гр. \*\*, с постоянен и настоящ адрес – гр. \*\*, ул. „\*\*\*\*“ № \*, ет. \*, \*\*\*гражданин, \*\*\* образование, \*\*, \*\*, ЕГН \*\*\*\*\*.

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Получил съм препис от обвинителния акт и от разпореждането на съдията-докладчик преди много повече от седмица.

М. Н. П. – роден на \*\*\*г. в гр. \*\*, с постоянен адрес – гр. \*\*, обл. \*\*, ул. „\*\*“, № \*, настояще адрес – с. \*\*, общ. \*\*, ул. „\*\*“ № \*, \*\* гражданин, \*\* образование, \*\*, \*\*, ЕГН \*\*\*\*\*.

ПОДСЪДИМИЯТ П.: Получил съм препис от обвинителния акт и от разпореждането на съдията-докладчик преди повече от седем дни.

Съдът РАЗЯСНИ на страните правото им на отводи.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи.

АДВ. КРАЛЕВ: Нямам искания за отводи.

АДВ. КУЦАРОВ: Нямам искания за отводи.

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Няма да правя отводи.

ПОДСЪДИМИЯТ П.: Няма да правя отводи.

Съдът РАЗЯСНИ на страните процесуалните им права.

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Разбрах разясненията на съда.

ПОДСЪДИМИЯТ П.: Разбрах разясненията на съда.

Съдът ПРИСТЪПВА към обсъждане на въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че по правилата на местната и родовата подсъдност, настоящото дело е подсъдно на Окръжен съд Бургас. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Считам, че на досъдебното производство не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемите. Считам, че не е налице основание за разглеждане на делото по реда на особените правила. Считам, че не са налице хипотезите за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Нямам искания за вземане на мярка за неотклонение или друга мярка за процесуална принуда спрямо подсъдимите. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Считам, че съдебното заседание следва да бъде насрочено по реда на чл. 252, ал. 2 от НПК в едномесечен срок след приключване на разпоредителното

заседание с призоваване на лицата, посочени в списъка към обвинителния акт.

АДВ. КРАЛЕВ: Делото е подсъдно на съда. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. В хода на досъдебното производство е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което ограничава правото на обвиняемия да разбере фактическата и правна страна на обвинението, защото обвинителният акт не отговаря на императивните изискванията на чл. 246 от НПК. Това е така, тъй като липсва описание в обстоятелствената и в диспозитивната част на обвинителния акт на признак от обективната страна на престъплението по чл. 278в, ал. 1 от НК и в двете формулирани престъпления. Разбира се, ние имаме много сериозни резерви, касаещи правната оценка на фактите и в частност наличието на съвкупност, така, както обвинението е формулирало своя обвинителен акт, но ще вземем становище тогава, когато делото се разглежда по същество. Какво имам предвид: Нормата на чл. 278в НК има два предмета. На първо място това е защита на защитена територия от унищожаване или повреждане. С обвинителния акт обаче се инкриминира не защитената територия, а геоморфоложка ландшафтна единица – природна забележителност. Не това е предметът на цитираната от мен правна норма. Ако прокуратурата е имала предвид разпоредбата на чл. 5 от Закона за защитените територии и в частност, че съобразно т. 3 природната забележителност е категория защитена територия, то тогава би следвало да бъде изложена фактология в тази насока, да бъде изложена и съответната правна оценка. Това не е сторено. В настоящия случай подсъдимият не може да разбере същността на обвинението, а следва да разсъждава и да гадае кой е защитеният обект.

Още по-фрапиращо е второто обвинение. Там прокуратурата е посочила, че противозаконно в съучастие е унищожил природно местообитание. Предмет на защита от правната норма обаче е не всяко местообитание, а само това, което е предмет на опазване в защитената зона. Че законодателят прави разлика във видовете местообитание е ясно от § 1 на Закона за биологичното разнообразие, където в допълнителните разпоредби, в няколко пункта са посочени различни видове местообитание. Очевидно е, че и тук е налице празнота във фактическото описание на престъплението,

което пречатства възможността на Н. да разбере обвинението и да реализира адекватно своето право на защита. Няма никакво съмнение, че съдебната практика е безпротиворечива, че фактическото съдържание на обвинителния акт обхваща от една страна, фактите които са свързани и определят фактическия състав на престъплението и от друга страна, фактически обстоятелства, които не представляват елементи от фактическия състав на престъплението. Тук категорично е налице празнота в съставомерните факти, определящи наличието на състав на престъпление. Затова моля да прекратите съдебното производство и да върнете делото на прокурора за изготвяне на нов обвинителен акт, който да достигне дължимия по чл. 246 от НПК стандарт.

Що се отнася до основание за разглеждане на делото по реда на особените правила, ние сме поставени в една ситуация, в която да е необходимо да се съобразим с правната оценка на фактите и с начина, по който е формулирано обвинението, а и то съвсем целенасочено, за да бъде изключена възможността за разглеждане на делото по реда на Глава 28 от НПК. Правим искане делото да бъде насрочено по реда на Глава 27 от НПК, в частност чл. 371, т. 1 от НПК, като от името на Н. заявявам, че ние държим на разпита на всички вещи лица и на двама от разпитаните свидетели – П. И. И. и Т. Я. М. и даваме съгласие останалите свидетели да не бъдат призовавани, и разпитвани по делото.

Не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати и всички останали хипотези, които са предвидени. Няма основание за вземане на мерки за процесуална принуда спрямо Н.. На този етап нямаме искания за събиране на нови доказателства. Моля да насрочите съдебно заседание по искания от нас ред, разбира се, ако е налице съгласие и искане в тази насока от другия подсъдим и неговия процесуален представител.

АДВ. КУЦАРОВ: Считам, че делото е подсъдно на съда. Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство. Споделям становището на колегата Кралев за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Присъединявам се към искането за съкратено съдебно следствие, без разпит на всички свидетели, в хипотезата на т. 1. Държим на разпита на вещите лица. Държим на разпита на свидетелите, които посочи адв. Кралев.

Не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати,

привличане на резервен съдия. Няма нужда да се взема мярка за неотклонение. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Моля да се насрочи делото по искания от нас ред.

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Изцяло съм съгласен и поддържам изразеното становище на моя защитник адв. К..

ПОДСЪДИМИЯТ П.: И аз се придържам към казаното от моя адвокат.

Съдът, след като изслуша становището на страните по въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК и след проверка на материалите по делото, намира следното:

Делото е подсъдно на Окръжен съд Бургас. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Не са налице предпоставки за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия, вещо лице, преводач или тълковник, както и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Двамата подсъдими са упълномощили защитници в настоящото производство, поради което не се налага назначаването на служебен защитник. Вzetите мерки за неотклонение на подсъдимите са отменени на досъдебното производство и съдът не констатира необходимост да бъдат взети мерки за процесуална принуда в съдебното производство. С оглед направеното искане от защитниците и двамата подсъдими делото да се разгледа по реда на съкратеното съдебно следствие в хипотезата на чл. 371 т. 1 НПК, налице са основания за разглеждане на делото по реда на особените правила на Глава 27 НПК.

Съдът обаче споделя становището на адв. Кралев, че на досъдебното производство е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемите.

Внесеният в съда обвинителен акт срещу И. П. Н. и М. Н. П. не отговаря на изискванията на чл. 246 от НПК и на задължителните предписания, дадени с ТР № 2/2002 г. на ВКС, ОСНК.

С обвинителния акт на обвиняемите са повдигнати обвинения за извършени в съучастие помежду им две престъпления – по чл. 278в, ал. 1, предл. 2 НК и по чл. 278в, ал. 1, предл. 1 от НК, като според обвинението обвиняемият И.Н. е действал като подбудител и помагач, а обвиняемият П. е

извършител на двете престъпления. Предмет на унищожаване или повреждане по първото престъпление е „защитена територия“. В диспозитива на обвинителния акт е посочено, че обвиняемите са повредили геоморфоложка ландшафтна единица – природна забележителност „Пясъчни дюни в м. Каваците“ – 1295 кв.м в защитена територия и прилежащата територията за опазването ѝ, като от тях 1205 кв.м природна забележителност „Пясъчни дюни в м. Каваците“ и 90 кв.м прилежаща територия. От така формулираното обвинение не става ясно какво точно се има предвид под „защитена територия“ и включва ли тя прилежащата територия за опазването на природната забележителност. От тук не може да се разбере достатъчно ясно и каква е площта на повредената защитена територия – 1295 кв.м или 1205 кв.м. Тази неяснота се съдържа и в обстоятелствената част на акта, като на с. 13 и с. 15 е отбелязано „противозаконно повреждане на геоморфоложка ландшафтна единица – природна забележителност „пясъчни дюни в м. „Каваците“ – 1295 кв. м в защитена територия и прилежащата територия за опазването ѝ“, а на с. 14 и с. 16 е посочено: „противозаконно да повреди в защитена територия 1295 кв. м природна забележителност „пясъчна дюна“ - намираща се на морския плаж в местност Каваците“. Посочената неяснота се дължи на липса на прегледно и недвусмислено формулирани фактически и правни изводи, даващи възможност на всяко едно лице да възприеме тяхната същност без тълкуване и догадки.

Наред с това в обстоятелствената част на акта са пресъздадени заключенията на Екологично - техническата експертиза, изготвена от вещото лице Д.И. и заключението на Тройната съдебно-екологична експертиза. Изрично е цитирано заключението на първата експертиза, че „увреждането на отделния фрагмент – едно от пясъчните формирания (пясъчна дюна) в границите на защитената територия – природна забележителност е значително и необратимо, т.е. същата е напълно унищожена“ (с. 9). Това заключение не съответства на заключението на тройната експертиза, съгласно което „дюнните образувания като геоморфоложка ландшафтна единица, са увредени, защото пясъчният субстрат е наличен, но са премахнати пясъчните натрупвания характерни за тези дюни“ (с. 12 от обвинителния акт). Прокурорът очевидно е възприел последното експертно заключение, приемайки, че обвиняемите са осъществили втората форма на изпълнителното деяние „повредили“, но не е изложил никакви съображения

защо не е съгласен с първото – задължение, произтичащо от разпоредбата на чл. 154, ал. 2 от НПК. Още повече като се има предвид отбелязаното на с. 5 от обвинителния акт: „При огледа на местопроизшествието са описани факти и обстоятелства от значение за предмета на разследването и свързани с унищожаването и повреждането (разрушаване и подравняване) на природната забележителност и природно местообитание – пясъчна дюна, както и следите от верижната машина, чрез която пясъчната дюна е била разрушена“. А „разрушена“ е синоним на унищожена.

На следващо място, съдът съзира непълнота в обвинителния акт относно елементите от обективната страна на състава на престъплението по чл. 278в, ал. 1, предл. първо от НК – противозаконно унищожаване на местообитание – предмет на опазване в защитена зона. В прокурорския акт е посочено, че двамата обвиняеми, в съучастие помежду си, противозаконно са унищожили природно местообитание – 1295 кв.м в защитена територия и прилежащата територия за опазването ѝ. В акта обаче липсва твърдение, че природното местообитание е предмет на опазване в защитена зона. Допуснатата непълнота не може да бъде запълнена с цитираните в диспозитивната част на акта разпоредби на чл. 6, ал. 1, т. 1 от Закона за биологичното разнообразие и директива 92/43/ЕИО на Съвета за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, посочени в приложение № 1. И това е така, защото понятията „защитена територия“ и „защитена зона“ не са идентични, а и от изложението не става ясно дали в случая има припокриване между защитената територия и защитената зона, и ако такова препокриване е налице, дали то е пълно или частично.

Посочените неясноти и непълнота на обвинителния акт изключват неговата редовност, защото се отнасят до факти, съставляващи обективни признаци на престъпленията, предмет на обвинението срещу двамата обвиняеми. При липса на такива факти, както и при противоречиви твърдения относно такива факти, правото на защита на обвиняемите винаги е ограничено, тъй като за тях е неясно за какви точно престъпления са им повдигнати обвинения. Затова и допуснатото процесуално нарушение е съществено. Същото би могло да бъде отстранено чрез връщане на делото на прокурора за изготвяне на нов обвинителен акт, включително и чрез поправяне на постановленията по чл. 219 от НПК за привличане на обвиняем.

С оглед на изложените съображения съдът намира, че съдебното производство следва да бъде прекратено, а делото – върнато на прокурора.

Мотивиран от горното и на основание чл. 248, ал. 5, т. 1 вр. чл. 249, ал. 1 от НПК, съдът

## **ОПРЕДЕЛИ:**

**ПРЕКРАТЯВА** съдебното производство по НОХД № 597/2021 г. по описа на Бургаския окръжен съд.

**ВРЪЩА** делото на прокурора.

Определението подлежи на обжалване и протестиране в седемдневен срок пред Апелативен съд - Бургас по реда на глава двадесет и втора от НПК.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 14:50 часа.

**Съдия при Окръжен съд – Бургас:** \_\_\_\_\_